

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **JUDr. A. L.**, zast. JUDr. Evou Pokornou, advokátkou, se sídlem Praha 9, Oderská 333, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor stavební, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, za účasti společnosti Golden Spires, s.r.o., Praha 6, Mlýnská 6/3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2009, č.j.: S-MHMP 440303/2009/OST/Cc/Vo

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního ze dne 30.6.2011, č.j.: S-MHMP 440303/2009/OST/Cc/Vo se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4.400,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Evy Pokorné, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 18, odboru výstavby a územního rozhodování ze dne 6.4.2009 č.j. MC18/823/2008/OVÚR/já, kterým byla na žádost společnosti Golden Spires, s.r.o., zastoupené společností Rh-arch s.r.o. umístěna na pozemcích parc. č. 1163, 1164, 1165/1, 1165/11, 1530, 1533/1, 1162/1, 1176/1, 1529/1, 1529/2, 1529/3, 1628, 1170/7, 1170/13, vše v k.ú. Čakovice, stavba nazvaná „Obytný soubor Rezidence Čakovice“.

V odůvodnění žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a k námitkám žalobce uplatněným v jeho odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí mimo jiné uvedl, že žalobce svou pochybnost o nepodjatosti úřední osoby uplatňuje až po vydání rozhodnutí, kterým byly

jeho námitky k žádosti o umístění stavby zamítnuty. Dle žalovaného ohledně námitky podjatosti úřední osoby J. J. se jedná o účelové ničím nepodložené tvrzení, uplatněné opožděně, navíc u orgánu, který není k rozhodnutí v této věci příslušný.

K námitce zhoršení oslunění a denního osvětlení obytných místností v rodinném domě žalobce žalovaný odkázal na studii předloženou žadatelem a zpracovanou společností DALEA v.o.s. 3/2009, podle které jsou normové hodnoty oslunění a denního osvětlení splněny. Konstatoval, že přílohou odvolání ze dne 21.4.2009 je Studie oslunění a osvětlení zpracovaná Ing. M. Z., Ph.D. z 30.3.2009. Podle žalovaného pak z protokolu z veřejného ústního jednání vyplývá, že předmětnou studii měl žalobce při tomto jednání k dispozici, stavebnímu úřadu ji však nepředložil a uplatňuje ji až v odvolacím řízení, přičemž dále odkázal na ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.

Dále uvedl, že nelze dát za pravdu žalobci, že obytný dům nerespektuje uliční čáru, neboť uliční čára ani stavební čára zde závazně stanoveny nejsou. Jejich určení v daném místě vychází z úvahy projektanta. Z hlediska urbanistického je zvolená poloha stavební čáry přijatelná a nelze ji označit jako nepřípustnou.

Žalovaný k další námitce uvedl, že předpokládá, že stavební úřad v předchozích rozhodnutích nepostupoval svévolně a v problematice dopravy v klidu respektoval vyhl. č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy. Postoj stavebního úřadu se mohl promítnout nanejvýš do ochoty povolovat výjimky z ustanovení této vyhlášky, což v daném případě stavba nevyžaduje, požadavky vyhl. č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy splňuje a tudíž podle žalovaného nebyl důvod stavbu neumístit.

K námitce, že návrh odporuje článku 4 vyhl. č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, žalovaný uvedl, že pokud jde o strukturu zástavby, nelze hovořit o jejím necitlivém narušení. Předmětný soubor bytových domů se umísťuje mezi stavby podobného charakteru. Okolním bytovým domům odpovídá z hlediska půdorysu zcela, a z hlediska výšky přibližně. Rozhodně podle žalovaného neplatí, že by byl soubor necitlivě vpraven mezi rodinné domy. Ke styku s rodinnou zástavbou dochází okrajově ve dvou případech, z nichž jedním je rodinný dům žalobce. Stanoviska dotčených orgánů k žádosti jsou souhlasná.

K námitce, že dojde k výraznému znehodnocení pozemku parc.č. 1148, kde žalobce hodlá stavět rodinný dům žalovaný uvedl, že nelze potvrdit, že by umístěním stavby došlo ke znehodnocení uvedeného pozemku nad míru danou místními poměry. Podle žalovaného situace dalšího domu bude urbanisticky podobná té, do jaké se nyní dostává stávající rodinný dům žalobce, z hlediska denního osvětlení může být i příznivější, neboť dosud není umístěn.

Žalovaný dále konstatoval, že otázku možnosti průjezdu hasičských vozidel předmětnou oblastí, která je nepochybně otázkou ochrany veřejného zájmu, posuzují dotčené orgány, jejichž stanoviska k předkládanému záměru byla doložena, byla kladná, a není důvod je zpochybňovat.

K návrhu žalobce na jiný druh zástavby žalovaný uvedl, že on i stavební úřad posuzují výhradně přijatelnost předloženého řešení, nikoli případné varianty.

Žalovaný uzavřel s tím, že neshledal v postupu stavebního úřadu žádná věcná a procesní pochybení.

Žalobce v žalobě namítal, že se žalovaný vůbec nezabýval rozhodnutím stavebního úřadu o námitkách žalobce uplatněných při veřejném ústním projednání dne 30.3.2009 přesto, že tato část rozhodnutí o umístění stavby byla odvoláním napadena. Studii oslunění a osvětlení ze dne 30.3.2009 zpracovanou Ing. M. Z., Ph.D. předložil žalobce žalovanému v rámci veřejného ústního jednání, a proto závěr žalovaného, že se v případě předmětné studie jedná o nový důkaz uplatněný až v rámci odvolacího řízení, není podle žalobce správný, což dokládá i skutečnost, že se stavební úřad studií v rozhodnutí o umístění stavby zabývá a vypořádává se s ní v rámci odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Tím, že se žalovaný odmítl

zabývat v rámci odvolacího řízení studií, nezabýval se tedy ani velice podivným výkladem rovnosti vzájemně si konkurujících práv účastníků řízení o umístění stavby, čímž podstatně podle žalobce ho zkrátil na jeho právech a rozhodnutí o umístění stavby nebylo žalovaným přezkoumáno v rozsahu požadovaném žalobcem. Žalobce pak má za to, že toto pochybení žalovaného mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí o věci samé.

Dále žalobce namítal, že žadatel nesplnil povinnosti vyplývající z § 87 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. Podle žalobce z fotodokumentace předložené žadatelem nevyplývá, že předmětná informace byla řádně vyvěšena po celou zákonem požadovanou dobu, osobní návštěva místa stavby úřední osoby proběhla pouze jednou, a to den před konáním veřejného ústního jednání a podle žalobce tato skutečnost nedokazuje splnění povinností dle § 87 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. Podle žalobce pak stavební úřad porušil stavební zákon tím, že i když byl povinen nařídit veřejné ústní jednání, toto neučinil a pokračoval v územním řízení.

Podle žalobce stavba není v souladu s vyhl. č. 32/1999 Sb. hl.m. Prahy. Žalobce konstatoval, že úpravou směrné části Územního plánu č. U 0569/2007 (dále jen „Úprava“) byl kód míry využití území na pozemcích parc. č. 1163, 1164 a části 1165/2 vše v k.ú. Čakovice navýšen z kategorie OB-C na kategorii OB – E s tím, že v projektu pro územní řízení nepřevyší koeficient podlažních ploch (tzv. KPP) hodnotu 0,85 a podlažnost maximálně 4 nadzemní podlaží + podkroví. Dle dokumentace podle žalobce není splněn v Úpravě stanovený KPP. Dle rozlohy funkční plochy, při KPP 0,85 je maximální hrubá podlažní plocha 4940 m². Hrubá podlažní plocha dle dokumentace činí 4960 m². Žalobce má dále za to, že dokumentace nerespektuje v Úpravě definovanou maximální podlažnost 4 NP + podkroví. Objekt A a objekt C předmětné stavby jsou v dokumentaci koncipovány jako objekty se čtyřmi nadzemními podlažími a jedním podlažím částečně ustoupeným a stejně tak jsou definovány i v rozhodnutí o umístění stavby. Podle žalobce objekt A a objekt C předmětné stavby nesplňují v Úpravě stanovenou podlažnost, jelikož se jedná o objekty s 5 NP a nikoli o objekty se 4 NP + podkroví. Žalobce pak upozornil na skutečnost, že tohoto si je žadatel vědom, neboť v části dokumentace „Zajištění požární ochrany stavby“ definuje objekt A a C předmětné stavby jako objekty s 5NP, žalovaný v rozhodnutí o umístění stavby objekty definuje jako čtyřpodlažní objekty s ustoupeným pátým podlažím. Žalobce má za to, že 5. NP není ustoupeným podlažím, jelikož je ustoupeno z menší části a pouze směrem do vnitrobloku. Tudíž se podle žalobce jedná o standardní nadzemní podlaží. Ano výšky nejvyšších bodů střech jednotlivých objektů stavby nejsou v souladu s územním plánem.

Žalobce má dále za to, že v případě objektu A předmětné stavby nebyla respektována stávající uliční čára. Nesouhlasí rovněž s názorem žalovaného, že uliční čára není závazně stanovena a je na uvážení projektanta, kde ji určí.

Žalobce má dále za to, že objekty A a C předmětné stavby neodpovídají urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Obytné vícepodlažní domy v předmětném prostředí, které jsou umístěny proti rodinným domům, mají 3 NP + podkroví, obytné domy se 4 NP + podkroví jsou umístěny proti objektům občanské vybavenosti. Objekty A a C předmětné stavby převyšují okolní bytovou zástavbu umístěnou proti rodinným domům a tím podle žalobce neodpovídají urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí.

Ve vyjádření k žalobě se žalovaný zabýval jednotlivými námitkami žalobce uvedenými v jeho žalobě a navrhl žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítnout. Měl za to, že obě rozhodnutí jsou dostatečně srozumitelná a odůvodněná a tudíž je žalobní návrh bezpředmětný.

Ve správním spise se pak mimo jiné nachází žádost žadatele společnosti Golden Spires, s.r.o. o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Obytný soubor Rezidence Čakovice“ ze dne 27.11.2008, výzva stavebního úřadu ze dne 11.12.2008 o doplnění žádosti, oznámení stavebního úřadu o zahájení územního řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání ze dne 25.2.2009, doplnění žádosti o vydání rozhodnutí ze dne 18.2.2009, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 18, odboru výstavby a územního rozhodování (stavební úřad) ze dne 6.4.2009 č.j.: MC18/823/2008/OVÚR/Já, jímž bylo stavebním úřadem vydáno rozhodnutí o umístění stavby „Obytný soubor Rezidence Čakovice“ na pozemcích parc. č. 1163, 1164, 1165/1, 1165/11, 1530, 1533/1, 1162/1, 1176/1, 1529/1, 1529/2, 1529/3, 1628, 1170/7, 1170/13, vše v kat. území Čakovice. Stavba (včetně sadových úprav a drobných parterových prvků – SO.07) je tvořena v rozhodnutí vyjmenovanými dílčími stavbami a mimo další třemi bytovými domy označenými následovně: - bytový dům AB (SO.01 a SO.02), který je tvořen podzemním podlažím (garáže pro likvidaci dopravy v klidu – 3,2 parkovacích míst) a dvěma nadzemními objekty označenými A (čtyřpodlažní objekt s ustupujícím pátým podlažím s 18 byty) a B (čtyřpodlažní objekt s 12 byty), - bytový dům CD (SO.03 a SO.04), který je tvořen podzemním podlažím (garáže pro likvidaci dopravy v klidu – 23 parkovacích míst) a dvěma nadzemními objekty označenými C (čtyřpodlažní objekt s ustupujícím pátým podlažím s 18 byty) a D (třípodlažní objekt se 4 byty), - čtyřpodlažní bytový dům (s 8 byty) označený E (SO.05). Současně také stavební úřad ve svém rozhodnutí stanovil podmínky pro umístění stavby a zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení. Současně bylo tímto rozhodnutím vydáno i rozhodnutí o námitkách. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 21.4.2009, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Ve správním spise jsou pak založeny mimo jiné i další dokumenty nazvané Dokumentace stavby, Doklady, Stanoviska a vyjádření, Obytný soubor Rezidence Čakovice-hluková studie, Studie oslunění a denního osvětlení ze dne 27.3.2009, Studie oslunění a denního osvětlení ze dne 30.3.2009 a nachází se zde i protokol o průběhu veřejného ústního jednání konaného dne 31.3.2009, jehož součástí je i ručně psaná reakce na studii předloženou žalobcem.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Žalobce v žalobě namítal, že z rozhodnutí o odvolání vyplývá, že se žalovaný v rámci řízení o odvolání vůbec nezabýval rozhodnutím stavebního úřadu o námitkách žalobce uplatněných při veřejném ústním projednání dne 30.3.2009 (správně má být 31.3.2009) přesto, že tato část rozhodnutí o umístění stavby byla odvoláním napadena. Žalovaný podle žalobce nepostupoval v souladu s § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., jelikož nepřezkoumal napadené rozhodnutí o umístění stavby v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Žalobce předložil v rámci veřejného ústního jednání Studii oslunění a osvětlení ze dne 30.3.2009 zpracovanou Ing. M. Z., Ph.D. Závěr žalovaného, že se jedná v případě předmětné studie o nový důkaz uplatněný až v rámci odvolacího řízení, není podle žalobce správný, neboť s touto studií se zabývá a vypořádává se s ní již stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby v rámci odůvodnění rozhodnutí o námitkách.

Žalobce ve svém odvolání ze dne 21.4.2009 odkázal na své námitky, které uplatnil při veřejném ústním projednání dne 31.3.2009 a trval na nich. Namítal, že plánovanou výstavbou dojde ke zhoršení oslunění a denního osvětlení obytných místností v jeho rodinném domě na pozemku parc. č. 1148 tou měrou, že nebudou splněny požadavky ČSN 734301. K odvolání pak připojil Studii oslunění a denního osvětlení ze dne 30.3.2009 zpracovanou Ing. M. Z., Ph.D. Žalovaný se pak s touto námitkou žalobce vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí na str. 3 tak, že uvedl: „Stavební úřad vycházel ze studie předložené žadatelem, zpracované společností DALEA v.o.s., 3/2009. Podle této studie jsou normové hodnoty oslunění a denního osvětlení splněny. Svůj postup, jak se vypořádal s námitkou odvolatele, která byla uplatněna v rámci veřejného ústního jednání, vysvětlil na str. 6 napadeného rozhodnutí. Přílohou odvolání ze dne 21.4.2009 je Studie oslunění a osvětlení, dle textu zpracovaná Ing. M. Z., Ph.D. z 30.3.2009 (podpis chybí). Z protokolu z veřejného ústního jednání vyplývá, že předmětnou studii měl odvolatel při tomto jednání k dispozici, stavebnímu úřadu ji však nepředložil, a uplatňuje ji až v odvolacím řízení. Podle ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu, se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlíží jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Přestože měl odvolatel prokazatelně možnost předložit uvedenou studii stavebnímu úřadu již v rámci prvostupňového územního řízení, kdy se jí stavební úřad mohl zabývat, a rovněž z této studie vycházet při vydání rozhodnutí, neučinil tak. S odkazem na ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu ke studii předložené odvolatelem OST MHMP nepřihlíží.“ V rozhodnutí o umístění stavby ze dne 6.4.2009 č.j.: MC18/823/2008/OVÚR/Já (prvoinstanční rozhodnutí) Úřad městské části Praha 18, odbor výstavby a územního rozhodování na str. 6 uvedl: „Po výstavbě Rezidence Čakovice dojde k výraznému zhoršení hodnot činitele denního osvětlení ve svislé rovině stávající obytné místnosti RD v ulici Něvská 392. Požadavky ČSN 730580 nejsou splněny. Toto namítá JUDr. L. K námitce se vyjádřil žadatel písemně (písemné vyjádření je přílohou protokolu z veřejného ústního jednání ze dne 31.3.2009 – jeden list A 4): „Osvětlení a oslunění – obě předložené studie, jak ta zpracovaná projektantem, tak ta od p. L. prokazují, že z hlediska oslunění navrhovaná stavba vyhovuje a v objektu p. L. je dodržena normová hodnota. Při výpočtu osvětlení se používá koeficient „činitel jasu překážky“, který může mít hodnotu od 0,1 (supertmavá a neodrazivá fasáda) do 0,2 (světlá, odrazivá). Ve studii předložené p. L. se účelově používá hodnota 0,1, která neodpovídá realitě návrhu. I přesto studie dochází k závěru, že ze všech oken objektu p. L. nevyhovují pouze 2 a i ta jen „o trochu“ – místo min. 32 % vychází přes 28%. Ve studii zpracované projektantem, se počítá se střední hodnotou rozmezí 0,1 – 0,2, tj. s 0,15 a všechna okna vyhovují (bylo posuzováno okno v nejnepříznivější pozici). Kdyby projektant postupoval stejně účelově jako zpracovatel druhé studie, a použil hodnotu 0,2, vyšlo by vše ještě lépe.“ Stavební úřad dospěl po prostudování podkladů, zejména Studie oslunění a denního osvětlení ze dne 27.3.2009, zpracovatel P. P. a M. S. (studii pana L. nemá stavební úřad k dispozici), k závěru, že dojde sice ke zhoršení hodnot, ale jsou splněny normové hodnoty a proto lze konstatovat, že jsou dodrženy OTPP.“

Z protokolu o průběhu veřejného ústního jednání konaného dne 31.3.2009, v 9:00 hod., v zasedací místnosti č. 4.05 Úřadu MČ Praha 18, založeného ve správním spise, vyplývá, že zástupce žalobce vznesl v průběhu jednání řadu připomínek, mimo jiné i ohledně výrazného zhoršení hodnot činitele denního osvětlení. Na tuto připomínku reagoval zástupce žadatele a jeho ručně psaná reakce na předmětnou námitku je součástí ručně psaného protokolu. V reakci na námitku je pak uvedeno, že: „Obě předložené studie, jak ta zpracovaná projektantem, tak ta od pana L., prokazují, že z hlediska oslunění navrhovaná stavba...“ Z uvedeného je zřejmé, že předmětná studie ze dne 30.3.2009 zpracovaná Ing. M. Z., Ph.D. byla předložena a to při jednání dne 31.3.2009, jak tvrdí žalobce ve své žalobě. Zástupce žadatele na ni reaguje ručně psaným vyjádřením, ostatní připomínky k dalším námitkám již

ručně psané nejsou. Stavební úřad ve svém rozhodnutí na str. 6 cituje z tohoto vyjádření žadatele a uvádí, že po prostudování podkladů zejména studie oslunění denního osvětlení ze dne 27.3.2009 dospěl k závěru, že dojde sice ke zhoršení hodnot, ale jsou splněny normové hodnoty a proto lze konstatovat, že jsou dodrženy OTHP. V závorce stavební úřad uvedl, že studii pana L. nemá k dispozici. Městský soud v Praze souhlasí se žalobcem, že závěr žalovaného, že se v případě studie ze dne 30.3.2009 zpracované Ing. M. Z., Ph.D. jedná o nový důkaz uplatněný až v rámci odvolacího řízení, není správný, neboť odporuje zjištěním založeným ve spise. Stavební úřad se o této studii ve svém rozhodnutí zmiňuje a pokud ji v den rozhodnutí neměl v držení, měl si ji od žalobce vyžádat. Jelikož v dané věci nešlo o nový důkaz, bylo povinností žalovaného řádně se jím ve svém rozhodnutí zabývat. Soud přisvědčil žalobci v tom, že rozhodnutí o umístění stavby nebylo žalovaným přezkoumáno v rozsahu požadovaném žalobcem, a že toto pochybení žalovaného spočívající v podstatném porušení ustanovení správního řádu o odvolacím řízení mohlo mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o věci samé, a proto soud shledal uvedenou námitku žalobce důvodnou.

Žalobce v žalobě namítal také porušení § 87 odst. 2 zákona č.183/2006 Sb. S touto námitkou se prvoinstanční orgán v odůvodnění vypořádal tak, že uvedl: „Stavební úřad však disponuje důkazem, že povinnost byla splněna (fotodokumentace předaná na stavební úřad v elektronické podobě e-mailem ze dne 3.3.2009, je součástí spisu včetně potvrzení o přijetí e-mailu) a dále osobní návštěva místa stavby úřední osoby dne 30.3.2009 ve 14.50 hodin. Žadatel uvedl do protokolu, že správce stávajícího areálu (žadatelem pověřená osoba k vyvěšování informace pro případ, že bude odcizena-do protokolu žadatel uvádí, že bylo takto vyvěšeno 40 kopií informace) na místě „stavby“ pravidelně zajišťoval, aby informace o záměru byla vyvěšena způsobem, který zákon ukládá (bohužel zákonodárce neřeší situaci, kdy někdo z jakéhokoli důvodu informaci odstraní). Z výše uvedeného stavební úřad dospěl k jednoznačnému závěru, že povinnost splněna v rámci platné legislativy byla a proto námitku ve výroku rozhodnutí zamítl.“ Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí se touto námitkou žalobce nezabýval, neboť žalobce ji ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí výslovně a konkrétně neuplatnil. Podle ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. V tomto ustanovení je vymezeno, v jakém rozsahu odvolací orgán přezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí. Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu, správnost rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (§ 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.). Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že stejná námitka byla žalobcem uplatněna při ústním jednání a stavební úřad se s ní podrobně vypořádal na str. 6, bod 1 v odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Že ke zveřejnění došlo, pak žadatel zdokumentoval a stavební úřad námitkově prověřil. Soud neshledal uvedenou námitku důvodnou, neboť jednak žalobce žádným způsobem bez jakýchkoli pochybností neprokázal porušení ust. § 87 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. a jednak navíc ze správního spisu je zřejmé, že ve spise je založen e-mail ze dne 3.3.2009 vč. fotodokumentace, na níž je zobrazena cedula, oznamující záměr žadatele, že podal žádost o předmětné územní rozhodnutí, i termín konání ústního jednání.

Žalobce namítal, že stavba není v souladu s vyhl. č. 32/1999 Sb. Soud souhlasí se žalovaným v tom, že žalobce tuto námitku neuplatnil ani u ústního jednání, ani ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí.

Žalobce rovněž namítal, že v případě objektu A předmětné stavby nebyla respektována stávající uliční čára. Proti plánovanému objektu A je polyfunkční území obytné, na němž je umístěn rodinný dům. V souladu s čl. 4 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy měla být podle žalobce pro umístění objektu A předmětné stavby respektována stávající uliční čára rohu ulic Něvská a Dyjská. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že uliční čára není závazně stanovena a je na uvážení projektanta, kde uliční čáru určí. Podle čl. 4 odst. 1 vyhl. č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy při umísťování staveb a jejich začleňování do území musí být respektována omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy a předpokládaný rozvoj území, vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, popřípadě v územně plánovacích podkladech. Umístění staveb a míra zastavění pozemku musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí a ohrožována bezpečnost a plynulost provozu na přilehlých pozemních komunikacích a na dráhách. K této námitce stavební úřad uvedl, že uliční čára není jako taková žádným obecně platným předpisem či rozhodnutím stanovena a že umístění záměru respektuje linii stávající bytové zástavby při ulici Něvská, žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobci nelze dát za pravdu, neboť uliční ani stavební čára zde závazně, tj. územně plánovací dokumentací-regulačním plánem stanoveny nejsou. Jejich určení v daném místě vychází z úvahy projektanta. Žalovaný pak měl za to, že z hlediska urbanistického je zvolená poloha stavební čáry přijatelná.

Podle žalobce objekty A a C předmětné stavby neodpovídají urbanistickému charakteru prostředí a požadavkům zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Oba objekty převyšují okolní bytovou zástavbu umístěnou proti rodinným domům. Takto koncipované námitky žalobce opět ani při ústním jednání konaném dne 31.3.2009, ani ve svém odvolání ze dne 21.4.2009 neuvedl, nepředložil ani žádné důkazy prokazující jeho tvrzení.

Soud tedy námitky žalobce neshledal důvodnými, když i sám žalobce v žalobě nepopřel skutečnost, že je to právě stavební úřad, který v rámci své rozhodovací činnosti posuzuje vhodnost stavby z hlediska urbanistického a architektonického a v daném případě se tak stalo.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je částečně důvodná, proto žalobou napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem zrušil /ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s./a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst.1 a 4 s.ř.s.). Na žalovaném nyní bude, aby znovu rozhodl o podaném odvolání žalobce při respektování právního názoru, který byl soudem vyjádřen v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení žalobce advokátkou ve výši 2.400,- Kč, což tvoří 1 úkon právní služby po 2.100,- Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 1 režijní paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady řízení tedy činí celkem 4.400,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. prosince 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová